

[Duetoft]

kan lade sig gøre; dertil er SF nok for ideologisk endnu. Men det, jeg sagde, var, at CD har taget initiativ til, at vi skulle have diskussionen om energifgifter og miljøgifter, så vi kan få en afklaring. Så når fru Margrete Auken glæder sig så meget, som hun gør i dag, skal hun glæde sig over, at vi har taget initiativ til, at vi får debatten, men ikke nødvendigvis, at der skal opstå en koalition mellem fru Margrete Auken og mig.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Nu har fru Margrete Auken et par gange sagt, at fru Margrete Auken i det mindste kunne høre, at jeg var optaget af problemerne, men at jeg i øvrigt ikke ville gøre noget. Det har jeg lyst til at kommentere på nuværende tidspunkt, for det drejer sig efter min opfattelse om noget helt principielt.

For det første vil jeg gerne sige, at det er klart nok, at hvis Folketinget bestod af 90 radikale mandater eller mere, var der selvfølgelig andet, der også blev gjort, men de forudsætninger er der ikke. Alligevel vil jeg gerne komme med et par principielle bemærkninger.

Efter min opfattelse nærmer det sig det uanstændige, når SF fremsætter et dagsordensforslag, der siger, at vi i denne samling – det vil sige inden for et halvt år – skal fremsætte så omfattende forslag, som SF forestiller sig. Og det gør, at jeg simpelt hen ikke synes, det er seriøst. Vi kan jo overhovedet ikke i løbet af et halvt år fremsætte sådanne forslag. Fru Margrete Auken var selv inde på, hvor mange ting der skulle analyseres, vurderes og gennemarbejdes alene på et lille område som f.eks. biler. Vi har ikke de tal, vi har ikke de analyser, fru Margrete Auken, der muliggør, at vi kan gøre det. Og i øvrigt er vi ikke bilproducenter, men lad det nu være en detalje. Vi har ikke de miljødata, der skal til, og derfor lader det sig simpelt hen overhovedet ikke gøre fysisk at lave noget på et halvt år, og det ved fru Margrete Auken. Fru Margrete Auken ved nemlig udmærket, hvad hun taler om. Og derfor er jeg dybt skuffet over denne dagsorden.

Efter min opfattelse handler det derfor om, at SF eller fru Margrete Auken kommer i det dilemma, at det hele skal gøres – altså behøver vi ikke at prioritere. Og det fører til, at så behøver vi ikke at gøre noget som helst. Det mener jeg er problemet. For netop fordi det er så altomfat-

tende, kræver det prioritering og timing og strategisk planlægning. Ellers lammes vi totalt af de helt enorme problemer, som vi står over for.

Det andet er, at der kommer endnu en handlingsplan i denne samling – så kan vi diskutere, om de er gode nok – men der kommer faktisk én til. Og hvis vi siger, det hele skal gøres, så kommer der ikke noget som helst ud af det. Udviklingsperspektivet er jo 100 år, og derfor kan det ikke nytte noget, at vi tror, vi kan lave det om her og nu.

Jeg ved godt, at fru Margrete Auken lyttede til min tale, men jeg kunne også godt se, at fru Margrete Auken – helt naturligt og forståeligt – var ret optaget af sin egen undervejs.

Jeg prøvede på at udtrykke nogle holdninger med hensyn til, hvordan søren vi laver dette samfund om, når vi skal have menneskene med. Fru Margrete Auken nævnte ordet tvang. Det er ikke min model, sagde jeg. Men lad os så diskutere det. Lad os diskutere, om det er tvangsmidler, vi skal bruge. Jeg går ikke ind for det. Fru Margrete Auken antydede, at det var det, hun ville.

Så sagde fru Margrete Auken i øvrigt, at hun ikke havde tid til at komme ind på alt det dér med det folkelige. Nej, men det er sådan set det, det handler om. Hvordan i himlens navn får vi folket overbevist om, at det her er alvorligt?

Det tredje, jeg gerne vil sige noget om, er transportområdet. Det er vigtigt; det drejer sig om 15 pct. af kuldioxidområdet. Men det er på alle områder, vi skal lave tingene om. Vi kan snakke om en atomtrussel. Jeg plejer at sige, at en atomtrussel kunne 5 mand og 1 kvinde fjerne; når det drejer sig om miljøet, er det en miljøudfordring – det er 5 milliarder mennesker, som skal omstille deres levevis. Det lader sig altså ikke gøre ved et snuptag og inden for 5 måneder at fremlægge noget, der bare minder om en halvseriøs handlingsplan – overhovedet ikke.

Det er derfor, jeg synes, at vi bliver nødt til at acceptere de konkrete, mindre tiltag.

Det er rigtigt, at det dagsordensforslag, regeringspartierne, Socialdemokratiet, CD og Kristeligt Folkeparti har fremsat, ikke er så dramatisk som fru Margrete Auken. Til gengæld har det én ting, som fru Margrete Auken nok ikke har, nemlig at man med dette har en chance for at nå nogle resultater. Det kan man ikke, hvis man vil det hele, så ender man med ikke at nå noget som helst.